

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Hevesi Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Bócz Andrea ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. május 19. napján kelt 10.G.40.767/2006/28. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 37.500,- (Harminchétezer-ötszáz) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2004. szeptember 13-án **L.P.** részére megküldött levelében a Budapest ... szám alatti épület bontási munkáira 2.800.000,- Ft + áfa, az ... szám alatti épület bontására 1.380.000,- Ft + áfa és az szám alatti épület bontására 360.000,- Ft + áfa, összesen bruttó 5.665.000,- Ft vállalkozási díjra tett ajánlatot. Az ajánlat szerint a vállalási ár tartalmazta az épületek bontását, a törmelék gépkocsira rakását, közúti szállítását, a lerakóhely díját és a durva tereprendezést.

L.P. 2004. április 1-től 2005. május 25-ig a **C.H. Kft.** önálló képviselőre jogosult ügyvezetője volt. A perbeli időszakban az alperes önálló képviselőjére **A.F.** volt jogosult.

A **C.H. Kft.** 2004. október 18-án vállalkozási szerződést kötött a **D.R.F. Részvénytársasággal** mint megrendelővel, a Budapest XVIII., ... szám alatti ingatlan

bontási munkáira 2.493.750,- Ft vállalkozási díj ellenében. Ugyanezen a napon, ugyanezen felek a Budapest XVIII., szám alatti ingatlan bontási munkáira is vállalkozási szerződést kötöttek 997.500,- Ft vállalkozási díjért.

A felperes 2004. november 18-tól 2004. november 29-ig elvégezte mindhárom épület bontási munkáit, és a bontás során keletkezett törmelékeket elszállította. A munkák során az **E.T. Kft.** a felperes alvállalkozójaként működött közre.

A felperes az 5.670.000,- Ft vállalkozási díjról számlát nem állított ki. 2005. február 14-én a felperes felszólította az alperest mindhárom ingatlanra vonatkozóan az épület bontási munkáinak ellenértékéért a vállalkozási díj megfizetésére.

Mivel az alperes a vállalkozási díjat nem fizette ki, ezért a felperes az elsőfokú bíróságra 2005. február 25-én benyújtott keresetében az alperest 5.670.500,- Ft és ezután 2004. november 29-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Arra hivatkozott, hogy a 2004. szeptember 13-i árajánlatban foglaltaknak megfelelő tartalommal jött létre a vállalkozási szerződés a felek között és az alperes megrendelése alapján mindhárom épület bontását elvégezte. Előadta, hogy a szerződés megkötésekor **L.P.** az alperes képviselőjeként járt el, úgy is ismerte meg mint alperesi képviselőt és az alperes képviseletében fogadta el a 2004. szeptember 13-i ajánlatot telefonon.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte. Az elsőfokú eljárás során elismerte, hogy a felperes a Budapest ... szám alatti épület bontását a szerződésnek megfelelően 2.400.000,- Ft + áfa vállalkozási díjért elvégezte, ezért a felperes keresetének ezen részét a késedelmi kamattal együtt elismerte.

Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság a 2005. június 14-én kelt 10.G.40.316/2005/6. szám alatt részíteletet hozott, amelyben az alperes által elismert összeg, valamint 365.800,- Ft perköltség megfizetésére kötelezte az alperest; a határozat 2005. augusztus 6-án jogerőre emelkedett.

Az alperes a részítelettel el nem bírált 2.670.500,- Ft és járulékai megfizetésére irányuló kereseti kérelem elutasítását arra hivatkozással kérte, hogy a Budapest XVIII., ... és ... szám alatti épületek bontási munkáira a felperessel nem kötött szerződést, mivel a **D.R.F. Részvénytársaság** a **C.H. Kft.-t** bízta meg ezen ingatlanok bontásával. A Budapest ... szám alatti épület bontásával kapcsolatban az árajánlatban szereplő 2.800.000,- Ft + áfa vállalkozási díjból az üres telek körbekerítésének munkálatait kivették, ezért ezen ingatlanra 2.400.000,- Ft + áfa vállalkozási díjra jött létre a megállapodás a felek között.

A felperes továbbra is hangsúlyozta, hogy a Budapest ... szám alatti épület bontására vonatkozó 2.800.000,- Ft + áfa árajánlat a kerítés felépítésére nem vonatkozott és mivel az alperes az árajánlatot elfogadta, ezért ennek megfelelő tartalommal jött létre erre vonatkozóan a megállapodás a felek között.

A Fővárosi Bíróság a 2009. május 19. napján kelt 10.G.40.767/2006/28. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. A 10.G.40.316/2005/6. sorszám alatt hozott részítéletet hatályában fenntartotta. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 160.230,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a becsatolt okirat és tanúvallomások azt igazolták, hogy a felek között a Budapest ... szám alatti épület bontási munkáinak elvégzésére szóban létrejött a vállalkozási szerződés. Az eljárás során a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felek szóban ezen épület bontási munkáira 3.500.000,- Ft vállalkozási díjra kötöttek megállapodást és a szerződés a kerítés elkészítésére nem terjedt ki.

A Budapest XVIII., ... és számú épületek bontási munkálataira eső vállalkozási díj megfizetésére vonatkozóan a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján ugyancsak a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy ezen ingatlanok tekintetében az alperessel az írásbeli árajánlatban foglaltaknak megfelelő tartalmú vállalkozási szerződés létrejött, továbbá hogy **L.P.** az alperes képviseletében járt el és kötött szerződést a felperessel ezen épületekre vonatkozóan.

L.P. a perbeli időszakban nem volt az alperes törvényes képviselője, ezért a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy **L.P.** a szerződés megkötése során az alperes meghatalmazottjaként járt el. A perbeli szerződés megkötésére irányuló meghatalmazás nincs írásbeli alakhoz kötve, ezért a vállalkozási szerződés megkötésére irányuló képviseleti jogot szóbeli nyilatkozattal is lehet létesíteni.

A becsatolt okiratok és a tanúvallomások alapján az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ában foglaltak szerinti mérlegelése során arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a fenti bizonyítási kötelezettségeinek nem tett eleget, mivel hitelt érdemlően az eljárás során nem tudta bizonyítani azt, hogy **L.P.**rel mint az alperes meghatalmazottjával és képviselőjével tárgyalt és kötött szerződést. A felperesnek ezt a tényállítását **L.P.** tanúvallomása is cáfolta. A tanúk szembesítése során a tanúvallomások közötti ellentmondásokat nem sikerült feloldani, így többek között **L.P.** és **B.J.** tanúvallomása közötti ellentmondást sem. Az elsőfokú bíróság ezért a felperesnek a 2.670.500,- Ft és járulékai megfizetésére irányuló keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatásával az alperes további 2.670.500,- Ft vállalkozási díj megfizetésére történő kötelezését.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen, azonban részben hiányosan állapította meg, mert abból kimaradt az, hogy a felperes az ... számú ingatlanok bontási munkálatainak elvégzésére **L.P.** lakásában zajlott egyeztetés, valamint **F.B.-val** és **L.P.**rel az építési területen történt találkozást követően kifejezetten alperes felé adott árajánlatot az alperes faxszámára küldött fax küldeményben, amit sem az alperes, sem a tanúk nem vitattak, ezért azt valóban kell elfogadni. Az árajánlat létét, összegét, azt, hogy az árajánlat elfogadásra került és hogy a felperes az elfogadott árajánlat alapján végezte el a bontási munkákat, szintén senki nem vitatta, amely tényeket **Epres Pál**, **B.J.** és **K.Sz.** tanúk vallomása is bizonyított. Ezen tanúk egyöntetűen nyilatkoztak arról, hogy a **C.H. Kft.-ről** a bontási munkák kapcsán nem hallottak, és arról tudomásuk

nem volt, hogy a felperes a C.H. Kft.-vel bármilyen jogviszonyban lett volna. Ehhez képest F.B. és L.P. sem állították azt, hogy akár a terület bejárása, akár az azt követő személyes találkozás során L.P. jelezte volna, hogy a C.H. Kft. képviselőjében járt volna el, és azt sem állították, hogy kifejezetten az alperesnek szóló árajánlat elfogadására két jognyilatkozatban került volna sor, egyikben az alperes, másikban a C.H. Kft. fogadta el az árajánlatot. Ugyanakkor az alperes elismerte azt, hogy L.P. eljár a képviselőjében és az érdekkörében, csak azt vitatta, hogy ezen képviselő kiterjedt volna az számú épületek munkáira vonatkozó szerződéskötésre. Mindezek alapján életszerűtlen annak megállapítása, hogy a felperes a C.H. Kft.-vel kötött volna szerződést. Azok a tények, hogy az ajánlatot kifejezetten az alperesnek tette, továbbá az alperes képviselőjében L.P. fogadta el azt, a munkát végző személyek egyikének sem volt tudomása arról, hogy a C.H. Kft. az Üllői úti bontások során egyáltalán jelen volt, továbbá a bontási munkák ellenértékét kizárólag alperes felé számlázta ki, kizárja azt, hogy a C.H. Kft.-vel állt volna szerződéses viszonyban. Ezzel szemben tény, hogy a D.R.F. Részvénytársasággal a C.H. Kft. szerződött erre a két ingatlanra, továbbá, hogy L.P. a perbeli időszakban a C.H. Kft. ügyvezetője volt. A rendelkezésre álló bizonyítékok éppen azt bizonyítják, hogy erre a két ingatlanra vonatkozóan is az alperessel kötöttek szerződést, amit alátámaszt az is, hogy a C.H. Kft. a szerződés teljesítése körében sem a szerződést megelőző folyamatban, sem a szerződés megkötése körében nem jelent meg.

Mindezek pedig azt támasztják alá, hogy az alperes meghatalmazta L.P.-t arra, hogy ezen két ingatlan bontása körében az árajánlatban megjelölt összegre a szerződést a felperessel megkösse, a C.H. Kft. „bevonására” a követelés alóli kibújás céljából került sor.

Az összecszerűség körében nyilvánvaló, hogy a kerítés építése soha nem is tartozott a vállalat körébe, az nem volt tartalma a felek szerződésének. Ezt bizonyítja az általuk adott árajánlat, amiben tételesen felsorolták azon munkákat, amikre a szerződést megkötötték és a kerítés építése ezek között nem szerepel. Ezen túlmenően azt senki nem vitatta, hogy ilyen jellegű munkát nem tudnak végezni, ahhoz sem személyzetük, sem eszközük nincs és 2004-ben sem volt, ezért kerítés építésre senkivel nem szerződhetek.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, annak helytálló indokaira tekintettel.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, azaz nem vizsgálhatta a jogerős részítélettel elbírált kereseti követelést és az elutasított beszámítási kifogást.

A másodfokú eljárás keretében a Fővárosi Ítéltáblának azokban a kérdésekben kellett állást foglalnia, hogy a Budapest ... szám alatti épület bontására milyen összegre jött létre a felek között a vállalkozási szerződés, továbbá a Budapest

XVIII., ... és ... számú ingatlanokra a felperes az alperessel kötötte-e meg a vállalkozási szerződést.

Az elsőfokú bíróság a felperesi fellebbezéssel érintett rész vonatkozásában a tényállást helyesen állapította meg és megalapozottan jutott arra a jogi következtetésre, hogy az alperest a jogerős részítéssel elbírált összegben túlmenően további vállalkozási díj nem illeti meg.

Az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően a bizonyítási teher szabályait helyesen a felperesre telepítette, azaz a felperesnek a Budapest ... szám alatti épület bontási munkálataival kapcsolatban azt kellett bizonyítani az elsőfokú eljárás során, hogy 3.500.000,- Ft vállalkozási díjra kötöttek megállapodást és a szerződés a kerítés elkészítésére nem terjedt ki; míg a Budapest XVIII., ... és ... számú épületek bontási munkáival kapcsolatban azt kellett volna bizonyítania, hogy ezen ingatlanok tekintetében az alperessel kötött vállalkozási szerződést.

Nem vitásan az árajánlatban a Budapest ... szám alatti épület bontására 2.800.000,- Ft + áfa összeg szerepelt és az árajánlatban felsorolásra kerültek, hogy milyen tevékenységeket takar a vállalási ár, ami valóban nem tartalmazta a kerítés építésének a költségét.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy az árajánlathoz képest eltérő összegben állapodtak meg a felek ezen épület bontásával kapcsolatban. A felperesi árajánlat és a felperes volt ügyvezetőjének állításával szemben **F.B.B.** - aki az alperes képviselőjeként járt el ezen ingatlannal kapcsolatos szerződéskötés során - tanúvallomása áll, amit teljes egészében alátámaszt **L.P.** tanúvallomása is. Ezen tanúk egybehangzóan adták elő, hogy a Budapest ... szám alatti épület bontási munkáit 2.800.000,- Ft + áfáért vállalta elvégezni a felperes, amely tartalmazta a kerítés építését is. Mivel a felperes nem vállalta a kerítés építését ezen az ingatlanon, ezért az ajánlatban szereplő összeget 400.000,- Ft-tal csökkentették. Mindez azt jelenti, hogy a felek között a Budapest ... szám alatti ingatlan bontási munkáira 2.400.000,- Ft áfa vállalkozási díjért jött létre a szerződés.

A Budapest XVIII., ... és ... számú ingatlanok bontására vonatkozóan **F.B. B.** tanúvallomásában egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy az alperes képviseletére **L.P.**nek nem volt képviseleti joga, kizárólag tanácsadóként és technikai ügyekben segítette az alperest. Mindezt alátámasztja a hivatalból beszerzett cégmásolat is, amiből megállapítható, hogy **L.P.** sem a perbeli időszakban, sem azon kívül nem volt az alperes törvényes képviselője. Azt pedig a felperes nem tudta bizonyítani - ahogy azt az elsőfokú bíróság is kifejtette a határozata indokolásában -, hogy **L.P.** egyedi meghatalmazás alapján járt el ezen két ingatlannal kapcsolatos szerződéskötéskor. **F.B. B.** és **L.P.** tanúk egybehangzó vallomásából éppen az állapítható meg, hogy ezen két épület bontását a **C.H. Kft.** nyerte meg, és nem az alperes. **F.B. B.** tanúvallomásában előadta, hogy amikor mindhárom épület bontásáról együtt tárgyaltak, erről tájékoztatták a felperes képviselőjét. Ezt megerősítette **L.P.** tanúvallomása is, aki előadta, hogy az ... és 418. számú épületek

bontásáról mint a C.H. Kft. ügyvezetője Banovics úrral állapodott meg, a pontos vállalási árra már nem emlékezett, de abban biztos volt, hogy a szóban kötött megállapodás nem egyezett meg a faxon található adatokkal, mivel a vállalási ár kevesebb volt.

Mindezeket is figyelembevéve az elsőfokú bíróság a Budapest XVIII., ... és ...számú épületek bontására vonatkozóan a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelte és mérlegelte, továbbá megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az igényét ezen két épülettel kapcsolatban nem tudta bizonyítani.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a felperes fellebbezésében tett állításával szemben az elsőfokú eljárás során számla kiállítására soha nem hivatkozott a perbeli vállalkozási szerződésekkel kapcsolatban és az iratokhoz sem csatolt az alperes nevére kiállított számlát.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - kiegészített indokolással - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperesnek a másodfokú eljárás során felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2010. év április hó 8. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő